

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. március 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó, gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. december 8. napján kihirdetett B.319/2005/6. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban 6.000 (hatezer) Ft költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s:

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a B.319/2005/6. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat életveszélyt okozó, gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségében és segítségnyújtás halált okozó elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett büntetében, és ezért - halmazati büntetésül - főbüntetésül 2 év 10 hónap börtönbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította.

Elrendelte a vádlott alkoholisták kényszergyógyítását.

Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélettel szemben a vádlott enyhítésért, míg védője a segítségnyújtás elmulasztásának büntette vonatkozásában téves minősítés, helyette a Btk. 171.§ /2/ bekezdés b/ pontja szerint minősülő halált okozó foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének megállapítása, egyebekben a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.17/2007/1-I. számú átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta az alábbi korrekciók mellett: a segítségnyújtás elmulasztása büntetnének minősítését kérte kiegészíteni a /3/ bekezdés utolsó fordulatával is, mivel a terhelt a közeli hozzátartozói viszony folytán a segítségnyújtásra egyébként is köteles volt. Álláspontja szerint a tényállásból az következik, hogy a vádlottat az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában a gondatlanság másik formája, a negligencia terheli, ezért ennyiben indítványozta pontosítani az ítélet indokolását, mint ahogy a bűnösségi körülményeket is kiegészítendőnek látta azzal, hogy a segítség

nyújtás elmulasztása kétszeresen is súlyosabban minősül. Ugyanakkor a kétszeres halmazat súlyosító körülményként nem értékelhető a vádlott terhére.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Perbeszédében emellett hangsúlyozta, hogy a vádlott a baleset bekövetkezése után a tőle elvárható módon járt el, több ízben is felajánlotta a sértettnek segítségét, aki ezt elhárította, s lényegében sérülésének komolyságát illetően meg is tévesztette a vádlottat, így a segítségnyújtás elmulasztása kapcsán nagyfokú sértetti közrehatás állapítható meg. Ennek, valamint az első fokú bíróság által feltárt további enyhítő körülmények megfelelő értékelése mellett elsősorban a büntetés olyan mértékű enyhítését kérte, amely felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását is lehetővé teszi. Másodsorban a Btk. 47.§ /3/ bekezdésének alkalmazását indítványozta.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem, a fellebbviteli főügyészség indítványát alaposnak találta.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348. § (1) bekezdése szerint. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésektől mentesen a bizonyítást a lehetséges mértékben lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, egybevetette. Tényállása megalapozott, a beszerzett és megvizsgált bizonyítékokon alapszik, így az ítélet tábla is arra alapította határozatát.

Az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére mindkét bűncselekmény kapcsán. Lényegében helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is. A tényállásból következően a vádlott és a sértett élettársi kapcsolatban éltek, így a vádlottat a segítségnyújtás azon túl, hogy a veszélyhelyzetet ő okozta, mint közeli hozzátartozót is terhelte. Ezáltal cselekménye - a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően - a Btk. 172.§ /3/ bekezdés utolsó fordulata szerint is minősül, ebből következően a cselekmény helyes megnevezése segítségnyújtás halált okozó elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző és a segítségnyújtásra egyébként is köteles által elkövetett bűntette. A másodfokú elbíráláskor hatályos, a 2007. évi CLXII. törvénnyel módosított Be.258.§ /2/ bekezdés d/ pontja értelmében az ítélet rendelkező részében a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését kell feltüntetni. Ezért a fenti minősítési és megnevezésbeli hiba nem vonta maga után az első fokú ítélet rendelkező részének megváltoztatását. Nem tévedett ugyanakkor a megyei bíróság a másik bűncselekmény minősítése és megnevezése kapcsán, az ehhez fűzött jogi indoklás csupán annyiban szorul korrekcióra, hogy a vádlottat a gondatlanság másik formája, a negligencia terheli. A bíróság által elfogadott vádlotti vallomásból s az arra alapított tényállásból ugyanis az következik, hogy a vádlott a szóváltás hevében hadonászott kést tartó kezével s ebben a szituációban a kellő körültekintést elmulasztotta, ezáltal nem látta előre, hogy a rendkívül éles speciális késsel magatartása következményeként életveszélyes sérülést is okozhat.

E körben az ítélet tábla nem osztotta a védelem érvelését. A foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés megállapításának alapvető feltétele, hogy az elkövető, valamely írott, vagy íratlan foglalkozási szabály alá eső tevékenységet folytasson. Ennyiben tehát a mindennapi tevékenységekhez képest speciális elkövetői magatartást kíván meg, amely jelen esetben nem volt megállapítható.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket lényegében helyesen feltárta. Az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészi indítványnak megfelelően azok körét csak annyiban korrigálja, hogy a súlyosító körülmények közül mellőzi a halmazatra utalást. Kettős halmazat esetén ugyanis a Btk. 85. § /3/ bekezdésében írt büntetés kiszabási rendelkezés mellett a halmazat további súlyosító körülményként való figyelembe vétele kétszeres értékelést eredményezne. Ugyanakkor terhére kell értékelni, hogy a segítségnyújtás elmulasztása két körülmény folytán is súlyosabban minősül.

Az első fokú bíróság által kiszabott büntetés arányos a vádlott személyével, a cselekmények tárgyi súlyával, így annak a védelmi fellebbezés iránya szerinti megváltoztatására a táblabíróság sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott. A büntetés felfüggesztésére lehetőséget adó tartamú büntetés önmagában is, felfüggesztett formájában pedig végképp súlytalan lenne, s az eset összes körülményét, a vádlott személyét tekintve sem állapíthatók meg olyan tényezők, amelyek a Btk. 47. § /3/ bekezdésében megkívánt különös méltánylásra adnának alapot. A főbüntetéshez igazodik, azzal arányos a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is, így a büntetés ilyen formában való enyhítése sem indokolt.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta és a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Győr, 2008. évi március hó 18. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

A jelen végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. december 8. napján kelt, B.319/2005/6. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. évi március hó 18. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: kiadó: